

ФОТО САВЕЗ СРБИЈЕ
PHOTO ASSOCIATION OF SERBIA

Скупштина ФСС, 14. јун 2025, Лесковац

Тачка 1.

Предлог за Награду за животно дело ФСС

На основу чланова 10. и 11. Правилника о вредновању рада чланова ФСС, Управни одбор ФСС предлаже мајстора фотографије ФСС Милана Живковића за Награду за животно дело.

Биографија:

Рођен 29. фебруара 1960. године у Баваништу, Банат. Од 1984. почиње са радом у Природњачком музеју у Београду као препаратор Зоолошког одељења да би већ следеће године променио опис посла и почео да ради као фотограф и дизајнер. Од 2002. до 2005. године ради као уредник Фото галерије Центра за културу у Ковину. Паралелно са радом у Музеју и Галерији, од 2000. до 2005. ради као дизајнер "слободњак" у компанији Информатика а највише за групацију Direct Link. Од 2005. ради као извршни а од 2012. до 2015. као главни уредник часописа Рефото.

Од 2016. је у статусу самосталног уметника УЛУПУДС-а а 2017. добија Годишњу награду УЛУПУДС-а. Ради као предавач у свом студију и школи фотографије РеФото. Од 2019. ради као Стручни сарадник за графички и изложбени дизајн Центра за културу Ковин где је током протеклих шест година (и поред познатих проблема са пандемијом током 2020.) реализовао 129 ликовних и фотографских изложби. У Центру за културу Ковин ради и као уредник новопокренутог Архива фотографије ФСС у којем се формира огромна збирка старих фотоапарата чију основу чини колекција професора Бранимира Карановића. Поред старих фотоапарата Архив сваке године организује заједничку изложбу три аутора. Циљ је да се сакупе и сачувају фотографије, како у дигиталном тако и у аналогном формату, који подразумева штампу фотографија на архивском папиру пигментним мастилом (према правилима Epson Digigraphie® и штампање фото-монографија које стандардно имају обим од 240 страница. До сада је урађено шест изложби односно сачувани су радови 18 аутора - како мушких тако и дама фотографа.

Током 18 година рада у Природњачком музеју фотоапаратом је документовао и илустровао велики број дешавања, изложби и публикација везаних за природу у земљи и иностранству. Како је та врста посла изузетно разнородна фотографисао је велики број различитих објеката - од микроскопских ситних до ајкуле дуге неколико метара. Непрекидно популарише фотографисање природе и посебно макро-фотографију. Број објављених фотографија током рада у Природњачком музеју већи је од 1000 и њима су илустровани разни стручни и научни радови: од Музејског гласника до Brehm-ових књига. Иако је сада већ више 20 година како није у Природњачком музеју пријатељство и сарадња никада нису прекинути тако да је неколико година уназад кући у којој је почео озбиљну природњачку, фотографску и дизајнерску каријеру поклатио велики легат фотографија. Пре две године, на технолошки најбољи могући начин и у сарадњи са Епсон корпорацијом, реализовао је у потпуности изложбу фотографија "Природа Србије" коју чини по десет фотографија седам аутора. Изложба је већ доживела три поставке.

Као извршни и потом главни уредник часописа РеФото написао је огроман број текстова од којих су посебно важни они за рубрике о избору, евентуалној самоградњи и коришћењу опреме, рада у студију, снимања у појединим областима као и едукативни коментари фотографија читалаца. Милан је до сада написао и велики број текстова, коментара и осврта на изложбе и дешавања у фотографији - код нас и у свету где су поједини објављени и као посебне књиге, на пример књига "Магија транзиције - од аналогног ка дигиталном" објављена 2015. године. Тренутно је у завршној фази и књига "Недоумице на распродаји" у којој ће бити Миланови текстови и фотографије аутора за које је те текстове писао. РеФото школа фотографије представља потпуно другачији начин приступа раду и предавањима и до сада је одржано 67 школа кроз које је прошло више од 250 полазника. Већ више од тридесет година помаже реализацију и опстанак Фестивала филма и фотографије "Жисел" а последњих десетак година дословно реализује све (осим организовања пријема радова): жирирање, штампу и поставку свих шест изложби (толико излагачких простора постоји у Омољици), монтажу видео радова за пројекцију као и дизајнирање комплетног материјала, од билборда до каталога и мултимедијалних презентација). У оквиру "Жисел-а" пре шест година покренуо је и манифестацију "Годишња смотра књига о фотографији и фото-монографија" која је пре три године доживела изузетну посећеност. Две године смо из познатих разлога морали да прескочимо, али манифестација је наново стекла популарност. Урадио је и више од 30 фотографских пројеката који су имали преко 150 поставки у преко 30 градова код нас и у иностранству (не рачунајући ту све земље Екс Југославије): Португал, Француска, Бугарска, Пољска, Швајцарска, Канада). Фотографије је излагао од простора Српске академије наука и уметности до малих, сеоских галерија. У Шумену у Бугарској зачетник је уметничке збирке јер је том граду, у коме је више пута излагао, поклонио комплетну изложбу. Поред пројеката везаних за природу реализовао је и 12 изложби фотографија са темом села, актова, џип релија, портрета... Одржао је велики број школа фотографије а поред оних у Београду и по основним школама ковинске општине (у организацији Министарства за културу) и школама у Новом Саду, двадесетак еколошких школа где су основно наставно средство били фотографије и дијапозитиви, као и десетак предавања и трибина о дигиталној фотографији: снимању, обради и посебно принту на пигментним штампачима. Поред класичних изложби током година одржао је и више од 100 пројекција дијапозитива и предавања везаних за Музеј, Спелеолошки одсек Београда или рад са децом. Мала занимљивост везана за презентације јесте да је 1996. на додели награде за животно дело чувеном природњаку капетану Жак Ив Кустоу у Паризу приказана једна од тих мултимедијалних презентација реализована у сарадњи са још двојицом колега: Марјаном Никетићем и Борисом Иванчевићем. У овој области постао је тражен од свих којима је ултимативни квалитет фотографија императив - од Српске академије наука, Музеја савремене уметности, ФПУ и ФДУ па све до самосталних аутора. Често помаже или потпуно спонзорише младе ауторе и студенте. На почетку 2020. године Милан је имао још једну веома занимљиву акцију: учешће на Светосавској академији у месту Витање у Словенији. Академија је посвећена Михајлу Пупину (који је помогао Словенији захваљујући пријатељству са председником Америке Вилсоном) а илустрација дела мултимедијалне представе реализоване у објекту Космички центар посвећеног детињству великог научника обављена је помоћу фотографија из књиге "Банат" Милана Живковића. Фантастично реализовану Академију организовала су Министарства културе Словеније и Србије а учествовали су словеначки и наши глумци и политичари. До сада је урадио следеће фото-монографије: Банат, Други сан, Terra cognita, Крај пловидбе, Јеер Rally, Иваново, Контролисана случајност, Карневал - портрети, Лепота ковинског пејзажа - Зима, Портрет Ковина, Други сан - трилогија), и још 27 књига других аутора. Међу тим књигама су и три које прате реализацију изложби Фотографске секције УЛУПУДС-а где је протеклих пар година Милан био и комплетан спонзор и реализатор. Када смо већ код музеја Allegro ma non troppo, 2021. Из серијала „Други сан - РЕМ“ „Настанак и нестанак киклопа“, 2023. Из серијала „Други сан - Фантазам“ Миланове фотографије односно комплетне изложбе нашле су своје место у следећим институцијама: "Банат" је у Музеју Војводине Нови Сад, "Природа Старе планине" сада је у Уметничкој збирци града Шумен у Бугарској, "Други сан" се налази у Музеју примењених уметности у Београду, пре неколико година

урађен је легат Природњачком музеју под називом "Terra recognita", две изложбе "Карневал" и "Белоцрквански карневал - портрети" чувају се у Дому културе у Белој Цркви, пар стотина радова је нашло место и у Уметничкој збирци у Ковину, а један део је и у Завичајној збирци у родном Баваништу. Петнаестак година уназад Милан скоро у потпуности прекида учешће на фотографским такмичењима, али зато десетак година учествује на фестивалима филма, у земљи и иностранству. До сада је за своје филмове добио десетак награда за најбољу фотографију у филму (најбоља камера у филму), неколико Grand Prix награда, четири награде "Златна буклија" за документарни филм (и то у веома озбиљној конкуренцији професионално реализованих емисија и филмова Тв и продуцентских кућа). Пре шест година, 2019. је у Омољници добио и награду за анимирани филм настао од континуално појединачно снимљених фотографија, а 2021. добија награду за креативну употребу звука. Са ауторским видео радовима је учествовао на неколико ликовних салона као и на изложбама УЛУПУДС-а, а 2020. године је за вишеслојни мултимедијални рад "Ломокино ефекат" добио је награду 33. Октобарског ликовног салона у Ковину. На 38. Октобарском ликовном салону 2024. добија посебну Повељу за изузетан допринос развоју визуелних уметности. До сада је добио и Награду за животно дело УЛУПУДС-а, повељу "Капетан Миша Анастасијевић", диплому Удружења новинара Војводине за допринос примени фотографије у медијима, Златну значку Министарства културе Србије, Гран при Новогодишњег ликовног салона у Сремским Карловцима... Nikon амбасадор, Profoto амбасадор и Epson промотер у Србији. Један од првих фотографа са Epson Digigraphie сертификатом.

Мајстор фотографије ФС Југославије. Мајстор фотографије ФС Србије. Био је члан и председник Уметничког савета ФСС. Члан УЛУПУДС-а.

Управни одбор ФСС